

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvinenej **M. J. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 158 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp. zn. 2T 100/2010, o dovolaní, ktoré podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 15. marca 2011, sp. zn. 23To 89/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 13. mája 2010, sp. zn. 2T 100/2010, bola obvinená M. J. uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

25. júla 2009 asi o 14.45 hod. v P. viedla osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, evidenčného čísla Z., po ceste č. I/61, smerom od Ž.na T., kde v kilometri X., v úseku cesty pri T., v dôsledku jazdy rýchlosťou 59,6 km/h, teda rýchlosťou vyššou ako bola povolená najvyššia rýchlosť v obci 50 km/h, jazdiac v ľavom jazdnom pruhu dvojprúdovej cesty po tom, čo vodič jazdiaci v pravom jazdnom pruhu s vozidlom zastavil pred priechodom pre chodcov, aby umožnil chodcovi prejsť cez cestu, so svojim vozidlom idúcim rovnakým smerom pred priechodom pre chodcov nezastavila a nedala prednosť chodcovi T. B., prechádzajúcemu cez cestu po priechode pre chodcov z pravej strany na ľavú v smere jazdy vozidla, do ktorého narazila ľavou prednou časťou vozidla. Pri dopravnej nehode chodec T. B., nar. X., utrpel zlomeninu ihlice vľavo, otras mozgu, zmliaždenie, krvný výron, opuch ľavého lakťa, ľavého predkolenia, ľavého stehna a podkožný rozsiahly krvný výron v oblasti

čela, temena a záhlavia vľavo, čo si vyžiadalo lekárske ošetrovanie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života od 25. júla 2009 do 17. augusta 2009, spočívajúcom v bolestivosti zranenia, v obmedzení pohyblivosti a v sťažení hygieny. Obvinená M. J. porušila ustanovenie § 4 ods. 4, § 16 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Za to jej prvostupňový súd uložil podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. jej súd výkon tohto trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu na jeden rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej uložil tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na jeden rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenej nahradiť škodu poškodenému T. B., nar. X., bytom P. v sume 113,12 €.

Na základe odvolania obvinenej, ktorým prostredníctvom obhajkyne napadla výrok o treste rozsudku okresného súdu, rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 15. marca 2011, sp. zn. 23To 89/2010, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil celý výrok o treste napadnutého rozsudku. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol v zmysle § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. o upustení od potrestania obvinenej M. J.. Ostatné výroky napadnutého rozsudku ponechal odvolací súd nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet povereného námestníka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 369 ods. 1 Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) v neprospech obvinenej M. J., pretože podľa názoru ministerky napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanoví § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v prospech obvinenej.

V dôvodoch dovolania uvádza, že krajský súd sa dôsledne neriadil ustanovením § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keď dospel k záveru, že u obvinenej sú splnené podmienky na upustenie od potrestania. O tom, že páchatel' ľutuje spáchanie prečinu, svedčí

predovšetkým jeho vnútorný postoj k činu a jeho celkové následné správanie po jeho spáchaní, najmä dobrovoľné ukončenie prečinu, náhrada škody, ospravedlnenie, odstránenie alebo zmiernenie iných škodlivých následkov a pod. nestačí len formálny prejav ľútosti, napr. verbálny.

Ministerka zdôraznila, že aj keď od spáchania skutku uplynuli takmer 2 roky, obvinená doteraz poškodenému neuhradila škodu vo výške 113,12 €, ani sa s ním neskontovala za účelom uzavretia dohody o spôsobe náhrady škody. Doposiaľ len uvádzala dôvody, pre ktoré škodu nemohla uhradiť. Obvinená M. J. teda nemala úprimnú snahu škodu nahradiť ani čiastočne, napriek tomu, že poškodený žiadal len náhradu za poškodené okuliare. Skutočnosť, že obvinená neprejavila žiadnu snahu po náprave, neuhradila spôsobenú škodu, a ani sa ju nesnažila nahradiť, čo i len čiastočne, vylučuje podľa názoru ministerky použitie inštitútu upustenia od potrestania.

Tým, že Krajský súd v Trenčíne upustil u obvinenej M. J. od potrestania podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bez splnenia podmienok na jeho použitie, je daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011), pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Súčasne ministerka uviedla, že lehota na podanie dovolania v zmysle § 370 ods. 1 Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) uplynie 1. júla 2011.

Z uvedených dôvodov navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 15. marca 2011, sp. zn. 23To 89/2010, bol vo výroku o treste porušený zákon v ustanovení § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v prospech obvinenej M. J..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por., aby napadnutý rozsudok krajského súdu vo výroku o treste zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por., aby Krajskému súdu v Trenčíne prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Obvinená M. J. vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že od kritickej udalosti je v obrovskom strese a z bežného života sa dostala úplne na dno, psychicky, finančne aj zdravotne. Keďže bola psychicky na dne a nedokázala sa sústrediť, prišla o prácu. Dostala sa do nemocnice, kde ju zachránili len včasnou operáciou. Stará sa o 9-ročnú dcéru a obe žijú z dávok v hmotnej núdzi. Od spáchania činu je plne zaujatá hľadaním práce. Za tejto situácie pozabudla upovedomiť pána B., že mu splatí dlh po 10 € mesačne z dávok v hmotnej núdzi. O poškodeného sa po nehode starala do príchodu polície a záchranej služby, aj keď tento chcel nasilu odísť, že mu nič nie je. Obvinená priložila k svojmu písomnému vyjadreniu list pre poškodeného B. a doklad o priznaní dávok v hmotnej núdzi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011).

V súvislosti so zákonnou lehotou a miestom podania tohto dovolania považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky uviesť nasledovné:

Podľa § 567j, ods. 6 Tr. por. upravujúceho prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. septembra 2011, ak rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 370 v znení účinnom do 31. augusta 2011. V zmysle tohto ustanovenia dovolanie sa podáva na súde, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni, do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu, ak sa podáva dovolanie v neprospech obvineného. Ministrom spravodlivosti plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

V tomto prípade rozhodol vo veci v prvom stupni Okresný súd Považská Bystrica. Dovolanie ministerky spravodlivosti bolo ale adresované Okresnému súdu Trenčín, odkiaľ bolo dňa 4. júla 2011 odoslané príslušnému Okresnému súdu Považská Bystrica, kam došlo dňa 7. júla 2011. Ak by bolo pravdou, čo píše ministerka v dovolaní, že lehota na podanie dovolania v zmysle ustanovenia § 370 ods. 1 Tr. por. uplynie 1. júla 2011, Najvyšší súd by musel toto dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. a/ Tr. por. ako podané oneskorene. Vzhľadom ale na skutočnosť, že rozsudok krajského súdu bol ako poslednému doručený poškodenému T. B. dňa 11. apríla 2011, trojmesačná lehota na podanie dovolania v neprospech obvinenej uplynula ministerke dňom 11. júla 2011, pričom príslušný Okresný súd Považská Bystrica ho obdržal dňa 7. júla 2011, lehota na podanie dovolania bola zachovaná.

Pokiaľ ide o samotnú podstatu podaného dovolania spočívajúcu v tvrdení, že Krajský súd v Trenčíne nesprávne upustil od potrestania obvinenej M. J., Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s ním nestotožňuje. Uvedené tvrdenie ministerky vychádza z názoru, že pre aplikáciu ustanovenia § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nebola splnená podmienka, že „obvinená spáchanie prečinu ľutuje“, keďže doposiaľ neuhradila poškodenému sumu 113,12 € za poškodené okuliare.

Táto podmienka ľútosti je jednou zo zákonných podmienok pre upustenie od potrestania páchatel'a prečinu, za splnenia ďalších, konkrétne, že prečinom nebola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, pričom páchatel' priznal spáchanie prečinu, prejavil účinnú snahu po náprave a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na doterajší život páchatel'a možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Splnenie týchto ostatných zákonných podmienok v danom prípade uznáva aj ministerka spravodlivosti, keďže ich v podanom dovolaní nevytýka.

Splnenie podmienky ľútosti páchatel'a nad spáchaním prečinu sa nedá podľa názoru Najvyššieho súdu obmedziť na to, či páchatel' nahradil spôsobenú škodu alebo nie. O ľútosti svedčí predovšetkým vnútorný postoj páchatel'a, jeho celkové správanie. Už v čase rozhodovania krajského súdu bolo zrejmé, že pretrvávajúci pocit viny za zranenie človeka

obvinenú natoľko poznačil, že bola nútená vyhľadať psychológa. Za tejto situácie, ktorá gradovala stratou zamestnania a následnej odkázanosti na dávky v hmotnej núdzi, pri starostlivosti o maloleté dieťa, je právny výklad včasného neuhradenia 113,12 € poškodenému za okuliare poškodené pri dopravnej nehode, ako nenaplnenie podmienky „ľútosti“ skôr cynicky ako právny. Takýto výklad, ktorý sa našťastie nepremietol v správnom rozhodnutí krajského súdu, sa opiera len o vyzdvihnutie jednej skutočnosti bez náležitého všestranného zhodnotenia ostatných skutočností týkajúcich sa osoby obvinenej, jej doterajšieho života a okolnosti prípadu, z ktorých odvolací súd vyhádzal, keď dospel k záveru o dôvodnej aplikácii § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Keďže v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) Najvyšší súd podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová